

Ordförande: Staffan Svensson,
Törnholmsv 41, 572 63 Oskarshamn
Tel: 0491-845 05, staffan.svensson@sabelskjold.se

Ord ledamöter: Gunnar Malmberg, Tranås
Tel: 0706-829 200
gunnar.malmberg@sabelskjold.se
Annica Triberg, Kalmar
Tel: 0705-611 407, annica.triberg@sabelskjold.se
Thina Rydell, Kalmar
Tel: 0733-544 569, thina.rydell@sabelskjold.se
Britt Stenervall, Enskede
Tel: 0707-122 353 britt.stenervall@sabelskjold.se

Suppleanter: Karin Larsson, Kalmar
Tel: 0708-410 456 karin.larsson@sabelskjold.se

Suppleanter: Birgitta Mantefors, Norrköping,
Tel: 0709-186 456 birgitta.mantefors@sabelskjold.se
Tomas Sannerud, Norrköping,
Tel: 0705-192 388 tomas.sannerud@sabelskjold.se
Johnny Sigvardsson, Målilla,
Tel: 0703-752 334
johnny.sigvardsson@sabelskjold.se

Revisorer: Peder Nilsson, Kristdala, tel: 0491-711 21
Christer Andersson, Hultsfred, tel: 0491-740 35

Valberedning: Rolf Svensson, Nyköping (sammankallande)
Tel: 0706-639 505, chrolf2@bredband2.com
Hans Nilsson, Trelleborg
Tel: 0410-180 18, hbgn@hotmail.se
Sture Karlsson, Bockara
Tel: 0703-153 621

Sabelskjöldarn textbearbetning och layout:
Thina Rydell och Annica Triberg

Har du förslag eller åsikter om innehållet?
Vill du skriva en rad eller två? Hör av dig!
Kom ihåg att meddela oss ev adressändring på
medlem@sabelskjold.se eller ett flyttkort!

En egen släktgård?

Redan tidigt efter att släktföreningen hade bildats väcktes frågan om att köpa en släktgård för ätten Sabelskjöld. Ur protokoll från möte med Sabelskjöldska släktföreningen 1971 kan vi läsa att medlemmarna lämnar förslag om att bilda en fond. Flera förslag framläggs för fonden, dels för utgivande av en släktbok dels för inköp av en släktgård. Vi vet att fonden användes till att bekosta att släktboken trycktes och gavs ut 1982. Författare var Sven Bankeström och Sture Heiding.

Återstår att köpa in en släktgård! En släktgård kostar ju inte i paritet som tryckning av en släktbok, utan här behöver vi samla in medel av stora mått om drömmen ska bli verklighet. Men visst vore det fantastiskt med en släktgård som alla av ätten Sabelskjöld kunde nyttja.

Särskilt några av våra amerikanska släktingar vurmar för taken på en egen släktgård och vi har fått ett startkapital på 1000 dollar av Chuck Johnson som vår kassör Gunnar Malmberg har placerat på ett framtidskonto. Gunnar har dock förklarat för Chuck att det kommer att ta flera år och kräva mycket mer pengar innan något markinköp eller dylikt kan ske. Styrelsen är överens om att gåvan är mottagen och är inte aktuell för återbetalning.

Karin Larsson och Annica Triberg

Fråga släkten?

Fråga: Vad hände med planerna på Karl Rutegårds fond?

Undrande syskonbarn

Svar: Vad jag kan utrona ur gamla protokoll så togs vid ordinarie släktemöte med Släktföreningen Sabelskjöld i Eksjö 1971 ett beslut om att styrelsen ska bilda en fond vars syfte senare ska anges. 1972 på släktemöte i Kalmar diskuteras Karl Rutegårds minnesfond. Då beslöt man att nästa ordinarie släktemöte får besluta om pengarna skulle skänkas till Cancerfonden.

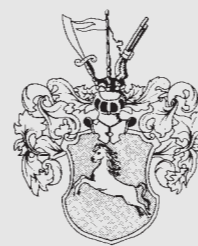
Karl Rutegård som 1967 var initiativtagare till bildandet av Släktföreningen Sabelskjöld hade avlidit i juli 1971. På ordinarie släktemöte i Gränna 1974 diskuterades om möjligheten att kunna placera en minnestavla vid K. Rutegårds gravvård. Mötet tog inget beslut utan ville först tala med Karls anhöriga. 1975 samlas släkten Sabelskjöld i Hedemora och vid en ceremoni hedras släktföreningens första, numera avlidne, ordförande Karl Rutegård med en minnesplakett som placeras på gravvården. I lokalposten i Hedemora kan man läsa om denna händelse. I mitt tycke användes Karl Rutegårds minnesfond på ett bra sätt.

Karin Larsson

Adelsring eller sigill

Under vårt jubileum i Stockholm i september undrade flera medlemmar, bland andra Stig Berglund och Tommy Raminder, om det finns intresse av att ta fram en kopia av adelsringen eller av sigillet. Vi har inga prisuppgifter ännu, men är någon intresserad maila till styrelsen@sabelskjold.se

Annica Triberg

Sabelskjöldarn

2018

www.sabelskjold.se

Vår ordförande har ordet

Hej alla kära medlemmar!

Här, där jag sitter och tittar ut, ligger snön aldeles gnistrande vit och vacker över skog och mark. Liksom vid de senaste tillfällena när jag suttit ned för att skriva några rader till tidningen så är det med glädje jag tänker tillbaka på det gångna året.

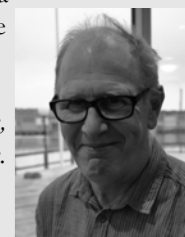
Vilken lyckad fest det blev, då vi firade 400-årsjubileet av att Carl Jönsson adlades! Vi började festligheterna med en rundvandring i Riddarhuset den 1 september. Jag hälsade alla välkomna personligen, vilket resulterade i träningsvärk dagen därpå, men det var det värt! Totalt var det ungefär 180 personer som hade möjlighet att närvara vid dessa festligheter, varav 20 hade rest extra långt, ända från USA. Under rundvandringen fick vi berättat för oss om Riddarhusets tillkomst samt om olika adelssläkter och deras sköldar, totalt 2331 stycken. Självklart titade vi närmare på sköld nummer 150, som är "vår" sköld. På kvällen sedan blev det middag för några av oss på restaurang Lanthandeln/Millesgården på Lidingö.

Under lördagen blev det först mingel på hotell Foresta. Som alltid på våra möten var det en härlig blandning av bekanta ansikten och en del nya. Vi är många medlemmar i vår förening, men alla har ju tyvärr av olika anledningar inte kunnat närvara vid våra träffar. Under kommande år hoppas jag få träffa ännu fler av er som är medlemmar men inte kunnat närvara tidigare. Efter mingelstunden fick vi möjlighet att lyssna till vår unga

talangfulla medlem Vanna Mantefors som bland annat tolkade Frödings fina "Strövtåg i Hembygden". Återigen, tack för det! Christopher O'Regan fick sedan ordet och talade om svenskt 1700-tal; mycket intressant. Vi fick bland annat veta hur man enligt 1700-talets läkebok skulle återuppliva en person som drunknat. Kvällen till ära blev det jubileumsmiddag på hotellet med underhållning av Johan och Gunilla Sigvardsson. Det blev en sen kväll men en väldigt rolig sådan, tack till alla er som var med och gjorde den till en afton att minnas!

Efter denna lyckade fest laddar vi i styrelsen om och börjar planera för nästa träff som blir ett årsmöte i Kristdala den 1 september 2018, se nedan. Hoppas vi ses där!

Innan jag avslutar vill jag skicka med ett tips på utflyktsmål för er som är sugna på en tur framöver: Ödekyrkogården i Lemnhult, som ligger mellan Åseda och Vetlanda, där Brita Sabelskjöld Ulf sax ligger begravd (död 1676). Det är denna gravplats som vi har skrivit om tidigare i tidningen och som vi nu har ordnat ett tak till så att den ska kunna stå emot väder och vind i ytterligare generationer.

Tack för uppmärksamheten,
er ordförande Staffan Svensson.

Välkomna till årsmöte 2018 i Kristdala

Reservera redan nu lördagen den 1 september 2018 för nästa årsmöte. Vi möts i Kristdala för sedvanliga förhandlingar, men hinner även med en god måltid och ett besök i Kristdala kyrka. Kallelse och separat inbjudan kommer senare.

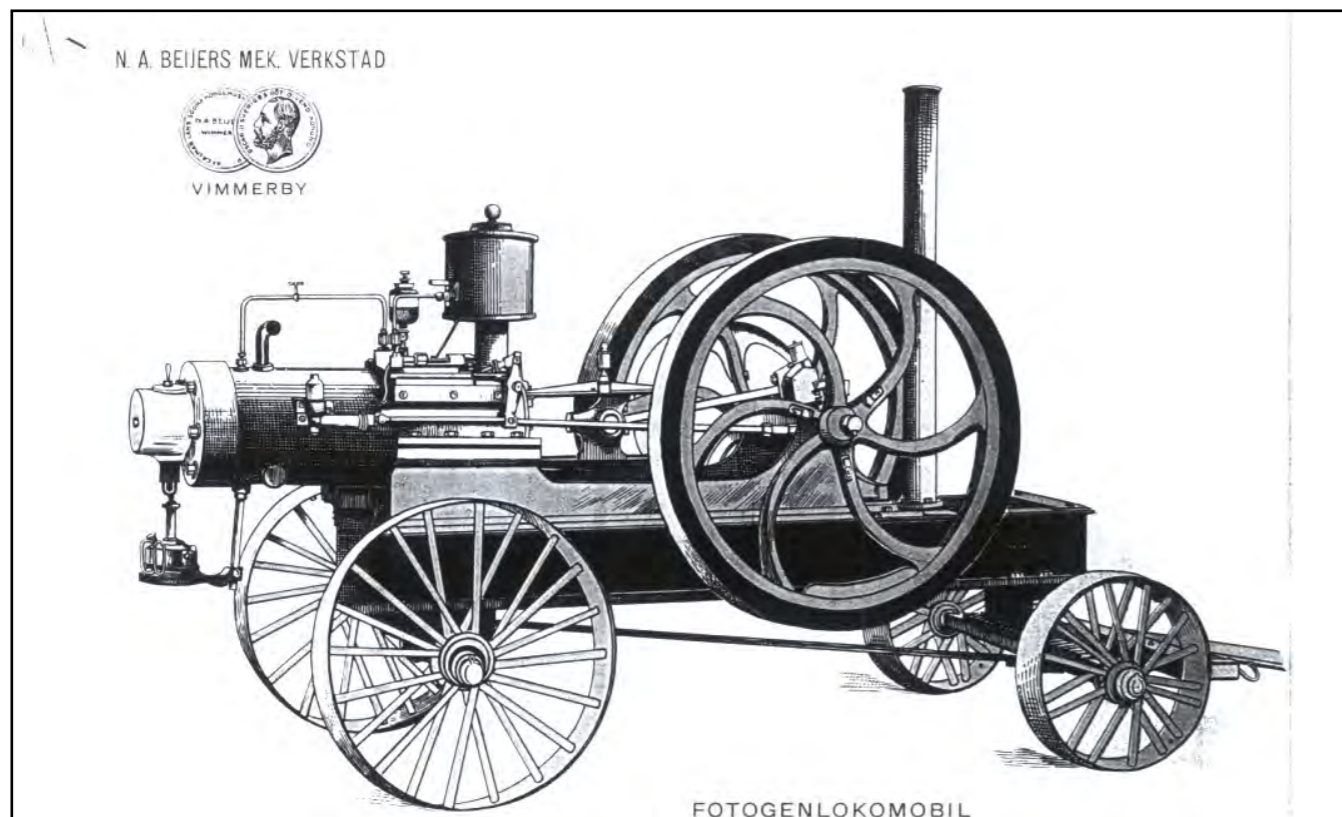
Styrelsen

Kristdala kyrka och dess medeltida föregångare, var centrum för medlemmar i släkterna Dureaus och Meurling - de båda familjerna var "ingifta" i varandra. Från 1582 och fram till 1952 innehade de kyrkoherdetjänsten i Kristdala då den siste "Meurlingen", prosten Eric Meurling, avgick med pension. I mycket satte "Meurlingarna" sin prägel på hela bygden. De uppmärksammade glasmålningarna i kyrkans kor är komponerade 1960 av Bo Beskow.

Foto: Thina Rydell

Adliga och annat folk kring Kristdala

Ur Rubens Maskinhistoriska Samlingar, Göteborg

Hägerums gård, strax utanför Kristdala, är i dag en betydande egendom men har i gångna tider varit ännu större. Dess historia går tillbaka till medeltiden och bland dess ägare finner vi medlemmar ur adelssläkterna Slatte, Cappel, Aminoff och Weidenhielm. Att släkten Sabelskjöld genom ingifte också finns där är väl knappast förvånande; giften mellan adelssläkter var rutin.

Att släkten Sabelskjöld däremot tidigt grenade ut sig bland icke adliga berodde ju på att adelsprivilegierna gick förlorade då Carl Sabelskjöld junior, som var den siste manlige medlemmen med namnet Sabelskjöld, dog under Karl XII:s fälttåg. Carl var dock tredje generationen Sabelskjöld så under hela 1600-talet hade släkten gift in sig i flera av de gamla adelssläkterna. Det var på detta sätt som vi blev besläktade med Weidenhielmarna. Det var Eleonora Katarina Ehrenstrahl som gifte sig med Erik Gustaf Weidenhielm, ägare till Hägerum 1805 – 1837. Eleonora Katarina var via släkterna Ädelberg och Hammarhielm ättling till Elisabet Sabelskjöld, äldsta dotter till Carl Jönsson/Sabelskjöld.

Det är ju relativt lätt att följa adelssläkter men svårare blir det att släktforska på icke adliga släkter, i synnerhet före husförhörens tid. Än värre då man stöter på ”fader okänd” eller ”oäkta”.

Karl Johan Beijer blev soldat på torpet Stensjömåla i Kristdala socken. Han var född 1833 på Kulltorps gård i Tuna socken som ”oäkta son” till piggan Lena Larsdotter Brandt. Familjetraditionen säger att Karl Johan var utomäktenskaplig son till Karl Wilhelm Weidenhielm, son till ovan nämnde Erik Gustaf. Karl Wilhelm var född 1803 och ägare till Hägerum 1838 – 1862. Han var gift med Emilia Lovisa Herkepé, men äktenskapet var långt ifrån lyckligt. Emilia Lovisa bedrev välgörenhet med barnhem och flickpensionat på Hägerum. Vid sin död testamenterade hon huvuddelen av sin kvarlåtenskap till tjänstefolk

och trotjänare på gården. Karl Wilhelm, å sin sida, hade rykte om sig att vara notorisk kvinnokarl med vidlyftigt leverne.

Weidenhielmarna var den enda adelsfamiljen i Kristdala vid denna tid. Närmaste adliga familjer fanns i socknarna Tuna och Misterhult – närmare bestämt på Tuna gård, Misterhults gård, Fårbo gård och Kulltorps gård. På den senare fanns familjen Cedercrantz och där var Lena piga. Adelsmännen umgicks säkert så det var nog på den vägen Lena och Karl Wilhelm träffades.

Författaren Veine Sjöö skriver i boken ”Historik över fem byar i Kristdala socken” att Karl Johan Beijers släktskap med Weidenhielm har bekräftats av Juridiska Släktforskningsinstitutet samt att Karl Johans son, som efterträdde sin far som soldat, fick pension ur Weidenhielmska pensionsfonden. Släktingar till Karl Johan har i mail till mig berättat att det ska ha varit en slående likhet mellan Karl Johan och Karl Wilhelm samt att det i släkten finns en ring med inskriften ”80” och initialerna ”E F W”. Det är frestande att tro att W står för Weidenhielm, men om 80 står för 1880 kan det inte vara så. Karl Wilhelm dog 1862, men lite spännande är det.

Två av Karl Johans söner startade tillverkning av tändkulemotorer i Kristdala och blev framgångsrika företagare. Deras produkter är idag eftertraktade av motorsamlare och betingar avsevärda belopp.

Vi kanske aldrig med full säkerhet kan fastslå att släkten Beijer tillhör den Sabelskjöldska släkten men mycket pekar på det. När allt kommer omkring kanske vi alla får sätta ett frågetecken för vår härstamning. Någon sade lite skämtsamt att vart tionde barn inte har den far som deras mor tror! Vara hur det vill med det, vi hävdar väl enbart vårt släktskap med gamle Carl.

Birger Bring

Fika och fira på lokal nivå

I gamla protokoll ser vi att det diskuterades om att dela in landet i fyra regioner för att medlemmarna inte skulle få så långt att resa när det skulle hållas Sabelskjöldsträffar. Denna diskussion pågick under ett par års tid, men det blev inte något av idén.

I Kalmar har vi rent spontant löst det genom att regelbundet ha fikaträffar på lokal nivå. Kanske är vi de första som har gjort detta? Till exempel samlades vi för att fira Sabelskjöldsdagen den 26 oktober, till minne av när vår anfader adlades 1617. Vi hoppas kunna göra detta till en tradition, på samma sätt som man firar Kanelbullens dag och allt annat är ju denna dag värd att uppmärksamma! Alla är förstås välkomna, både bofasta och släktingar på besök. Datum för våra fikaträffar brukar vi meddela på släktens Facebook-sida, så håll utkik (och gå med om du inte redan har gjort det).

Gustav II Adolf kröntes i Uppsala den 12/10 1617. Den adliga ätten 150 Sabelskjöld adlades 26/10 - enl. Elgenstierna. Adelsbrevet är undertecknat 28/10 - enl. Bankeström.

Karin Larsson och Annica Triberg

På Länsmuseets kafé:

Thina Rydell, Karin Larsson, Margit Hermansson och Marie Larsson som visar sin släkttkarta. Foto: Annica Triberg.

Så kom Sabelskjöldarna till Öland

Där är många ölänningar som bor i trakterna kring Oskarshamn och det är ännu fler oskarshamnare som bor på norra Öland. Varför? Hur kom egentligen min Sabelskjöldska släkt till Öland?

I dag heter centralorten på norra Öland Löttorp och flera har kanske spenderat somrarna här. Men för drygt hundra år sedan, innan järnvägen byggdes, så var inte Löttorp mer än ett par gårdar. Platsen där det var torgdagar, där det fanns hotell och handelsbod, var i stället Alvedsjöbodarna. I dag är Alvedsjöbodarna ett litet pittoreskt fiskeläge med några sjöbodarna, men år 1887 påbörjade nämndemannen Nils Peter Olofsson bygandet av en ordentlig lastbrygga vid Alvedsjöbodarna. Nils Peter kom från Kristdala och kanske är han också en Sabelskjöldare. Det vet jag inte, utan det kanske någon annan kan svara på?

Så snart bryggan stod klar kom ångbåtstrafiken igång på allvar. Under årets isfria perioder kunde de nu köra utifrån en tidtabell. Båtarna sörjde för både persontrafik och varuleveranser. Beroende på vilken båt som körde så trafikerades Borgholm, Sandviken, Oskarshamn, Västervik och ibland även

Alvedsjöbodarna

Stockholm. Eftersom vägarna var så dåliga var sjövägen det enklaste sättet. Ölänningar åkte på dans och marknader i Oskarshamn och oskarshamnarna gjorde utflykter till Öland. Under en tid då cykeln var det färdmedel som man tog för att åka på dans i nästa by och kanske träffa sig en käresta, så kan man förstå att färjetrafiken gav en än bättre möjlighet att vidga sina vyer. Det hände till och med att båtarna körde mänskensturer i augusti. Romantiska små utflyktsturer runt Blå Jungfrun, ön i Kalmarsund.

Mest troligt var det att min gammelmorfar, Theodor Axelson och hans hustru Herta kom med båten till norra Öland 1914. Under några år arrenderade han Löttorpsgården innan han tog över den. Han var den förste att skaffa traktor och var en man som arbetade för utveckling, främst inom jordbruket. Theodor var född på Risinge kronoboställe i Kristdala. Herta hette egentligen Hattie Valman, när hon bytte namn till Herta vet vi inte. På hennes gravsten på kyrkogården i Högby står det Herta och barnen kände henne som Herta. Även hon har sitt ursprung i Kristdala och hennes mormor var Stina Kajsa Andersdotter. Både Theodor och Herta var Sabelskjöldare och tillsammans fick de elva barn. Många av barnen blev kvar på Öland. Så även deras barn och barnbarn, så som jag själv, och många bor ännu kvar här. Två av Theodors bröder flyttade också till Öland. Herman Axelsson bosatte sig i Föra socken och Erik Karlsson i Persnäs socken med sina familjer.

Så tack vare Nils Peter från Kristdala som lät bygga en ny och bättre lastbrygga så att ångbåtarna kunde lägga till, så kom flera Sabelskjöldare att hamna här, på norra Öland.

Marie Larsson

Bilder från jubileet i september

Utanför Ridarhuset hälsades deltagarna välkomna av ordförande Staffan Svensson och inne av Thina Rydell som såg till att alla 180 anmälda fick ett specialbeställt band till sin nambricka.

Amanuens Oscar Langenskiöld och Annica Triborg i Ridarhuset.

Skölden nr 150 har en fin placering bögt uppe på ena långväggen och nästan mitt i. Hittar du den?

Johan och Gunilla Sigvardsson underhöll med sång och musik.

Fotografer - bilder från jubileet:
Tommy Raminder, Gunbritt Sabelstierna,
Thina Rydell m fl.

Vana släktforskare sökes

Ättlingar av Karl Sabelskjöld beslutade 1967 att bilda en släktförening. Karl Rutegård var initiativtagare och han hade forskat för att hitta ättlingar. Även Moody Erlandsson får ett särskilt tack, kan jag utläsa i protokoll från 1968, för alla upplysningar han har lämnat om släkten. Vi vet att de fortsatte att forska för att hitta fler släktgrenar.

Utvecklingen går framåt och numera har vi en särskild forskningsgrupp och en databas, med i skrivande stund ungefär 24 000 namn. Vi kan vara säkra på att vår släktbok likväl som vår databas säkert innehåller felaktigheter och just dessa misstag manar fler till att engagera sig i ens egen släktgren.

Vi tar gärna emot fler medlemmar till vår forskargrupp! Vi vill att du är en van släktforskare, kan hantera ett släktforskarprogram på din egen dator, vet hur man söker i förstahandskällorna – kyrkböckerna. Är du intresserad skicka mail till forskning@sabelskjold.se

Karin Larsson, forskargruppen

Karin Larsson svarar på medlemmarnas frågor vid jubileet.

Ett bröllopsfoto berättar

Det händer att vi får välkomna bidrag inskickade från er medlemmar. Den här gången kom ett bröllopsfoto till forskargruppen.

Brudparet är Susanna och Johan Bjelkered som gifte sig 1996. Susanna är ättling till Sabelskjöld genom sin mamma.

Susanna skriver:

Vi gifte oss i Näshults kyrka 25 juni 1996. Vi hade inte alls några tankar på att använda kronan från början, det var inte precis modernt med stora kronor då. Jag skulle enbart ha slöja med blommor till min egendesignade bröllopsklänning, det var jag säker på.

I takt med att bröllopsdagen närmade sig, malde tankarna på i bakhuvudet. En krona, en släktkrona till råga på allt! Hur stor är chansen att ha möjligheten att få använda en sådan praktfull pjäs? Man gifter sig inte varje dag precis!

Några dagar innan bröllopet skulle stå, åkte vi till Kristdala för att åtminstone titta på kronan. Vi blev väl mottagna med gofika av underbara människor, och fick låna med oss kronan hem. Den låg i en vacker gråblå trälåda. Väl hemma provade jag kronan och kände att jo, klart jag ska ha den!

På bröllopsdagen bjöd vi min frissa på en smärre chock när jag halade upp mastodontkronan och deklarerade att jag vill ha den, om hon kunde sätta dit den. Detta var nu inte en jättelätt uppgift eftersom det endast finns en diagonal ”järntråd” att fästa hårnålarna i. Slutresultatet ser ni på bilden: det lyckades!

Kronan väger över 500 gram så planen var att kronan skulle tas av på bröllopfesten. Men jag ångrade mig och behöll den på. Resultatet blev att det kändes som ett cirkelformat blämärke dagen efter, men det var det värt!

Jag (vi) är så glada att vi tog beslutet att använda denna underbara, vackra och fantastiska brudkrona som gjorde mig till prinsessa, nej, drottning för en dag. Vilken ynnest är inte det?!

Tack för att ni tar hand om och bevarar kronan, och att den får lånas.

Hälsningar
Susanna och Johan Bjelkered

Bruden bär den krona som föreningen har tillgång till.

Stundar bröllop i släkten?

Hyr vår egen unika brudkrona! Kontakta Staffan Svensson i styrelsen för mer information. Släktföreningen Sabelskjöld förvaltar en brudkrona som av hävd brukar kallas ”den Sabelskjöldska brudkronan”. Den ställdes till föreningens förfogande 1970 av ättlingar med avsikten att den ska användas vid vigslar inom släkten. Vi inom Släktföreningen Sabelskjöld anser oss ha goda skäl att betrakta kronan som en del av vår historia och ser gärna att den används vid vigslar inom släkten under många kommande generationer.

400-årsjubileet blev en härlig fest

Vi har bänkat oss i Riddarhusets stora sal för att lyssna på amanuens Oscar Langenskiöld som ska berätta för oss om bland annat svenneadel.

September 2017 kunde knappast ha börjat bättre! På fredags-eftermiddagen samlades nära 180 släktingar för att besöka Riddarhuset i Stockholm och lite extra malligt peka ut vår sköld, nummer 150, som så strategiskt hänger på höger sida i Riddarsalen. Många var de medlemmar som passade på att fotograferas framför den efter föredraget, som både handlade om hur Riddarhuset kom till och som rymde flera dråpliga anekdoter om framförallt verbala sammandrabbningar under århundradena.

Lördagen blev sedan den stora festdagen på hotell Foresta på Lidingö, inledd av vår musikaliskt begåvade medlem Vanna Mantefors, som blott 16 år slog oss alla med häpnad. Ni som var där, minns att ni hörde henne redan innan hon blev berömd! Och ni som inte kunde närvara, en första singel finns ute, så sök hennes namn på Spotify.

Hazze Malmgren underhåller vid flygeln.

Därefter tog Christopher O'Regan vid och med mycket humor berättade han om livet i Sverige under 1700-talet, hans specialgren. En minnesvärd historia handlade till exempel om den snåle mannen om vilken man brukade säga att "han har väldigt djupa fickor för att ha så korta armar"! Det citatet har i alla fall jag haft mycket glädje av redan.

Före middagen summerade vi lite om vad som hände just 1617, det är vår anfader adlades Sabelskjöld:

- ▶ 20 januari öppnades riksdagen i Örebro, 24 januari utfärdar Gustav II Adolf Ordningen för ständernas sammanträden, vilket brukar kallas Sveriges första riksdagsordning.

Kvällens konferencier Annica Tribeg och ordförande Staffan Svensson.

Christopher O'Regan framför vår föreningsrollup.

Vanna Mantefors och David Kronström som ackompanjerade på flygeln.

3-rätters middag i festväningen, dukat för 170 gäster.

- ▶ 17 februari sluter Sverige och Ryssland freden i Stolbova, efter ett krig som har pågått sedan 1610. Sverige får Ingermanland och Kexholms län, längst in i finska viken. Detta gör att Ryssland inte får tillgång till Östersjön. Estland och Livland är ju redan svenska. Däremot får Sverige erkänna Romanov som rysk tsar, i stället för en svensk kandidat som det var tänkt.
- ▶ I februari fastställs även Örebro stadga. Detta innebär att katolicismen förbjuds och de invånare som övergår till denna religion ska bestraffas med döden och få sin egendom beslagtagen.
- ▶ Sommaren verkar ha varit lugn, vi hoppar till 12 oktober. Då kröns Gustav II Adolf formellt i Uppsala.
- ▶ Under året gav också biskopen i Strängnäs, Laurentius Paulinus ut sitt teologiska verk Ethica Christiana, där han varnar för olovlig vidskepelse, såsom spåkonst och stjärntyding samt trolldom och häxkonst.
- ▶ Och vår anfader Carl Jönsson adlades alltså Sabelskjöld.

Vi har fler musikaliska släktingar och innan vi satte oss till bords underhöll Hazze Malmgren på flygel. Under och efter middagen hölls flera tal och det blev både sång och musik av Johan och Gunilla Sigvardsson samt skön spontandans tills personalen försynt började tända takbelysningen...

Till alla medlemmar som deltog i firandet: Tack för att ni kom och så härligt att vi var så många. Det var även roligt att så många amerikanska släktingar kom till jubileet. Till er som inte kunde komma av olika skäl: Även om vi hade en toppenhelg med 200 medlemmar, så är det klart att vi saknade er.

Annica Tribeg

Många diskussioner kring släkten blev det, Bert Myde är också med i forskargruppen.